

Tak trochu na tělo

Devítka

1. Už si nevzpomínám, jak hladil tvůj hlas,
když místo milování jsi četl mi z knížky
a já, unavená tvou představou lásky, šla spát.
2. Bylo to nezkažený a nudný jak čas,
když do omrzení své vteřiny vláčí,
mám ve vlasech stříbro těch nocí zbytečných.
R: Nechtěla jsem nic víc, než prožít tu chvíli, když svítá
a na kůži pálí ten nejkrásnější hřích.
3. Když sis mě přestal plést se svatou Magdalenou,
všechno se změnilo a na těch pár nočních bouří
teď s odstupem let spíš s něhou vzpomínám.
4. Pro touhu z přesvědčení je snadný zapomenout,
že i nejhezčí sny zšednou, když se splní,
teď nejsem si jistá, kdy stojí za to chtít.
R: Ale vem si mě, jaká jsem, to jediný nabízím,
vždyť možná jen blázen má právo na štěstí.
5. Ráda si připomínám, jak voní tvůj hlas,
když po milování mi předčítáš z knížky,
a jednu věc vím: jsem šťastná jako dřív,
a jednu věc vím: jsem šťastná ...